

Tytuł: Chorągiew procesyjna. Święty Onufry
Autor, warsztat: nieznanymi, południowo wschodnia
 Polska, łemkowski
Czas powstania: XVIII/XIX wiek
Technika, materiał: olej na płótnie
Wymiary (W x S): 50,0 cm x 34,5 cm

Obraz był w przeszłości chorągwią procesyjną, stąd jego dwustronny charakter. Przedstawia św. Onufrego, który żył w IV wieku i jest czczony zarówno w Kościele katolickim jak i Cerkwi prawosławnej. Jest on przedstawicielem wielkich pustelników pierwszych wieków chrześcijaństwa, takich jak św. Paweł z Teb, św. Antoni Wielki czy św. Makary Wielki Egipski, którzy całe swoje życie spędzili samotnie na pustkowiu, naśladowując ideał św. Jana Chrzciciela. Prezentowany obraz przedstawia klęczącego przed jaskinią świętego Onufrego. Zgodnie z tradycją Onufry ukazany jest nagi, przepasany opaską z liści, zasłonięty długą, siwą brodą z charakterystycznymi dla siebie atrybutami - krzyżem, grotą skalną i leżącymi u jego nóg koroną i berłem. Odłożone na bok korona i berło symbolizują, że święty Onufry miał wg. apokryfów królewskie pochodzenie. Na uwagę zasługuje niezwykle oryginalne przedstawienie krzyża z Chrystusem, do którego modli się święty. Najstarszym znanym miejscem na terenach Rzeczypospolitej, gdzie do dziś zachował się wizerunek pustelnika jest Kaplica Świętej Trójcy na Zamku w Lublinie. Fresk obrazujący św. Onufrego z 1418 r. znajduje się na ścianie północnej, po prawej stronie niszy okiennej. Drugim chronologicznie miejscem jest klasztor w Jabłecznej, gdzie od XV w. znajduje się ikona św. Onufrego. Legenda mówi o ikonie, która nie wiadomo kiedy przyplłynęła Bugiem i zatrzymała się we wsi. Właściciele Jabłecznej uznali to za błogosławieństwo i postanowili wybudować w miejscu znalezienia ikony klasztor. Święta ikona Onufrego jest najstarszym jego wizerunkiem.